

Barely vozí místní na oslících.

Dva barely pitné vody vystačí rodině na den.

Vinou sucha lidé čekají před studnou dlouhé hodiny.

Díky vám pomáháme dětem v Etiopii

Na jaře 2008 zasáhlo Etiopii katastrofální sucho. Lidé přišli o tradiční zdroje pitné vody a museli pít špinavou vodu z řek a kaluží. Následky byly vážné: rychlé šíření průjmových onemocnění a podvýživy, které zejména u dětí mohlo skončit i smrtí.

V Etiopii, kde působíme již od roku 2003, se zaměřujeme především na stavby škol a zdrojů pitné vody. V reakci na katastrofální sucho jsme navíc od letošního května začali podporovat zdravotnická zařízení, která pečují o podvyživené děti a ve větším měřítku obnovovat další zdroje pitné vody.

Z pravidelných darů více než 4 000 členů Klubu přátel jsme na okamžitou pomoc Etiopii darovali jeden milion korun. I díky tomu se nám postupně podařilo získat dalších deset milionů korun od české vlády a OSN.

V první fázi jsme pomohli zásobovat čtyři místní zdravotní centra chybějícími léky. Zároveň jsme nakoupili stany, matrace a základní hygienické vybavení potřebné pro zřízení provizorních stabilizačních center pro nejakutnější případy podvyživených dětí, které nebyly schopné přijímat potravu a bez stálé lékařské péče by zemřely. Tato střediska jsou dodnes otevřena a provozuje je místní charitativní organizace „Sisters of Charity“. **Pomoc v nich získalo již několik tisíc dětí.**

Sucho již našťastí pominulo, ale lidé v postižených oblastech se každodenně potýkají s jeho následky. Zemědělci totiž zaseli až opožděně a úroda bude patrně velmi nízká. V průběhu jara také vysílením z nedostatku vody a pastvy uhynula v některých oblastech asi polovina dobytka, který místní obyvatelé využívají jako zdroj mléka především pro děti a zároveň jako sílu při orání polí.

Když během června konečně začaly o tři měsíce zpožděné deště, lidé brali vodu kdekoli se dalo – ze špinavých řek, z příkopů podél silnice či z místních rybníčků, ze kterých pije i dobytek. To vedlo k rychlému rozšíření průjmových chorob, ale i cholery, které zhoršily situaci obyvatel již tak sužovaných hladem a podvýživou.

Po škole chodím pro čistou vodu

Ribatě Kamal je dvanáct let a chodí do čtvrté třídy základní školy Ansha. Žije s rodiči a osmiletou sestrou. Po škole je v současném období sucha jejím úkolem zajištění vody pro svou rodinu, která spotřebuje osm barelů týdně jen na základní vaření a praní. Pro vodu chodí k hluboké studni vyhloubené společností Člověk v tísní, která se stala pro celé okolí jediným zdrojem nezávadné pitné vody. Díky čisté vodě se nemusí bát nemoci.

Situaci se stále nedaří vyřešit a případů podvýživy v regionu neustále přibývá. Jen v Regionu jižních národů je dvacet tisíc vážně podvyživených dětí, které přežívají pouze díky léčbě v terapeutických centrech.

Kromě pomoci podvyživeným dětem jsme se soustředili na řešení dlouhodobějších příčin krize. V minulosti jsme v regionu Alaba vybudovali vodní vrt hluboký 254 metrů s vodovodním potrubím o celkové délce 12 kilometrů. Celý vodovodní systém poskytuje pitnou vodu pro 12 000 lidí z okolních vesnic. V Alabě je pouze 12 takových vodních vrtů a dělí se o ně více než 230 000 obyvatel. Nyní opravujeme další nefunkční vodní vrty a rozvody vody, abychom tak zvýšili jejich kapacitu.

Dále na veřejných budovách – školách a zdravotních střediscích – budujeme střešní nádrže na dešťovou vodu, které umožní lidem získat aspoň základní množství tekutiny na pití a pro osobní hygienu.

Důležitou součástí pomoci je osvěta o základních hygienických návycích, které často místním obyvatelům chybí. Cílem je snížit počet průjmových a infekčních onemocnění způsobených pitím závadné vody. Prostřednictvím společných komunitních diskuzí přibližujeme lidem témata jako pravidelné mytí rukou, užívání a budování latrín, bezpečné skladování pitné vody a domácí techniky čištění vody.

Chceme také pomoci místním lidem postavit se opět na vlastní nohy. Proto připravujeme pomoc pro zemědělce nebo drobné řemeslníky.

Situace v Etiopii je nadále kritická a v říjnu očekáváme vinou jarního sucha velmi špatnou úrodu. Proto budeme muset v této lokalitě pracovat i v roce 2009.

Jen díky dárcům, jako jste Vy, zde dokážeme pomoci těm nejpotřebnějším.

Děkujeme, že pomáháte s námi!

Šimon Pánek

Ředitel společnosti Člověk v tísni

foto: Jan Mrkvička

Fatia u 254 metrů hluboké studny

Fatia má štěstí. Žije jen deset minut od studny vybudované společností Člověk v tísni a i když pro vodu chodí dvakrát denně, zbývá jí čas i na školu. U studny, kam denně přichází 600 lidí, ale musí čekat dlouhé dvě hodiny, než na ni dojde řada. Potom nakládá kanystry na oslíky, aby překonali krátkou cestu domů. Patnáctileté Fatii vyrůstá vedle domova i nová škola, kterou také staví Člověk v tísni. Brzy už se nebude muset tísnit s téměř stovkou dalších studentů v jedné třídě, jak je tomu nyní ve staré školní budově.

Provizorní stabilizační centrum

Čekání na pomoc

Matka s dítětem